

✠ **בכור שור:** אנשי סדום הוכו במכת שגעון ועורון, אדם שרוצה לראות, אולם אינו רואה. כשמעוניין ללכת לצד אחד, הולך לצד אחר. לפיכך, 'וַיֵּלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח', כשהיו סבורים שהולכים לצד הפתח, הלכו לצד אחר.

✠ **ספורנו:** למרות שהוכו בסגורים, אנשי סדום לא ויתרו והתאמצו על אף העיוורון למצוא את פתח ביתו של לוט, כדי לשבור את הדלת. על כך אמרו חז"ל "אמר רבי שמעון בן לקיש: רשעים, אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרין בתשובה"⁵¹.

יב וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט עַד מִי לָךְ פֶּה חֵתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ בְּעֵיר הַצָּר מִן הַמָּקוֹם:

מדוע שאלו על בניו, הרי לא היו לו בנים?

✠ **מדרש אגדה (סימן יב):** "מכאן שחתנו של אדם נקרא בנו".

✠ **רש"י:** מוסב על נכדיו, בני בנותיו.

✠ **רמב"ן:** היו לו בנים גדולים נשואים, שחיו חוץ לביתו, בנים צעירים הסמוכים לשולחנו לא היו לו. לאחר שדיבר לוט עם חתניו, תכנן לפנות לדבר עם בניו⁵², אולם משצחקו עליו חתניו ועלה השחר, לא הניחו המלאכים ללוט להתמהמה ולהוציא איתו אנשים נוספים שאינם בני ביתו.

✠ **אברבנאל:** המלאכים ידעו שאין לו בנים, הם דיברו איתו ובתוך הדיבור אמרו לו: הוצא כל מה שיש לך בעיר, ולא פירטו, אלא אמרו באופן כללי: רכוש, בנים, בנות וכו'. הם לא התכוונו ממש לבנים או לבנות, אלא לבני ביתו.

יג כִּי מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גְדְלָה צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ:

מדוע שליחות זו כתובה בלשון רבים בשונה מכל השליחויות?

✠ **חזקוני:** "בכל שליחות המלאכים כתיב לשון יחיד, שוב אשוב, ויאמר המלט, וכאן כתיב לשון רבים. אלא כיון שבהפיכה מצינו לשון יחיד לבלתי הפכי, מצי נמי למינקט לשון רבים".

..... ✠ **הערות** ✠

⁵¹ שבני בודאי ישמעו לו.

⁵² עירובין יט ע"א.

⁵² לוט החל לדבר תחילה עם חתניו, משום שהיה ברור לו